

1980-ban hagyta el a földi létet, felesége négy évvel élte túl. A Szent Imre Herceg úti (más néven Szolnoki) temetőben, a Simon-Szentirmay család sírboltja őrzi örök álmukat.

Zárszóként

Példaértékű, finom, sosem hivalkodó intellektualitású ember, tanár volt. Nagy tanár, aki olyan általános élet- és munkaszemléletet adott diákjainak, amivel képesek voltak egészen különböző területeken is megállni a helyüket, olyanokon is, amikről konkrétan semmit sem tanultak az iskolában.

„Több fiatal tanárgeneráció tanulta meg tőle a pontos, lelkiismeretes oktatónyelvet és a pedáns iskolai adminisztrációt. Őt nem lehetett nem tisztelni, mert mind a tartalmi, mind a formai követelményekben példaként állt a tantestület előtt.

Fiatal tanárként hozzá jártak órákra a tanári munkát tanulni – függetlenül a szaktárgyuktól, pedig a szerteágazó igazgatóhelyettesi munka el is vonhatta volna őt a szaktanári munkától, de arra mindig pedáns és lelkiismeretes volt, hogy nevelői, szaktanári munkáját is példamutatóan végezze” – hangzott el többek között a laudációban, a 2000. augusztus 20-i városi ünnepségen, ahol átadták a kitüntető címeket, elismerő díjakat. Ekkor kapta meg Simon András tanár úr is a Jászberény Díszpolgára címet, sajnos már csak posztumusz.

Írásommal szerettem volna Simon tanár úr halálának 40. évfordulóján életét, munkásságát felidézni, legalább gondolatban gyertyát gyújtani, hiszen már a történelmünk része és kell, hogy tovább éljen az emlékezetben.

Dieu est avec lui, monsieur le Maitre, reposez en paix!

(Isten vele Tanár úr, nyugodjék békében!)

Források:

József nádor Gimnázium évkönyvei 1920–1947 között

Jászberényi Tanítóképző évkönyvei 1965–1968, 1968–1971, 1972–1979

Szent Benedek-rendi katolikus gimnázium, Kőszeg évkönyvei 1937–1941 között
Szent Benedek-rendi katolikus gimnázium évkönyve Pápa 1936/37

Gledura Lajosné: Diákéveink a Tanítóképzőben In: Jászvágyi Évkönyv 2015

Jászkiirt: Új díszpolgáraink IV., 2000. szeptember 23.

Jászkiirt: A magyar mint idegen nyelv 2014. január 16.

Csörgő Terézia ny. biológia-kémia szakos tanár

Tiszteletadás régi tanítóknak

A községünkben tevékenyen munkálkodó Hidaiai Baráti Köre Egyesület a település múltját is kutatva, ápolva elhatározta, hogy a temetőben nyugvó régi tanítók elhanyagolt sírját felújítja. János-

A Hidaiai Baráti Körének tagjai közül Molnár Istvánné felvetette, hogy a temetőben fellelhető, de igen elhanyagolt állapotban lévő Poczik tanítók síremlékét illő volna felújítani, elismerni ennek a

Poczik sírok a felújítás előtt

Fotó: Drávuczné Répás Ilona

hidán az 1800-as évek elején jelenik meg az anyakönyvben a Poczik családnév. A családfő Poczik János volt, az ő gyermekei közül Ferenc, aki kántor-tanítóként oktatta a jánoshidai gyermekeket a Premontrei rend által fenntartott iskolában. 1846-ban kezdte tanítói pályafutását, hiszen a jánoshidai közgyűlési jegyzőkönyv tanúsítása szerint a millennium évében, 1896-ban a képviselők köszöntötték Poczik Ferencet az 50 éves kántor-tanítói jubileuma alkalmából.

Fia, ifj. Poczik Ferenc szintén tanító lett, és itt dolgozott Jánoshidán az oktatás területén. Ezen kívül, hogy tanítók voltak, részt vettek a falu közéletében is. Bizonyítják ezt a korabeli közgyűlési jegyzőkönyvek, valamint a „tornyos iskola” bontásakor talált időkapzsula, és a benne lévő irat. Ebben az iratban mindkét Poczik Ferenc, apa és fia mint tanítók, aláírták azt a nyilatkozatot, hogy Jánoshidán új iskola épüljön.

Ez az új iskola lett az általunk Tornyos iskolaként ismert intézmény. Ebben az iskolában már akár három Poczik is taníthatott, hiszen az ifjabb Poczik Ferenc fia László is tanító végzettséget szerzett, és tanított Jánoshidán. Így létrejött Jánoshidán egy tanító dinasztia, hiszen három generáció is oktatta a jánoshidai gyerekeket a Poczik családból 1846-tól 1931-ig, László haláláig. Poczik László halálával ez a tanító, iskolaépítő család kihalt Jánoshidáról.

tanító dinasztiaának majd évszázados tanítói munkásságát. A felvételt tett követte, az elszármazott és helyi lokálpatrióták körében gyűjtést szerveztek a síremlékek felújításának költségére.

Poczik sírok a felújítás után

Fotó: Drávuczné Répás Ilona

A felújítás költségére az adomány ösz-szegyült, és a vállalkozó a munkát elvégezte. A jánoshidai lokálpatrióták ezáltal is lerótták tiszteletüket a majd évszázados tanítói munkát végző Poczik tanítók felé.

Zámbori János helytörténeti kutató, emeritus jászkapitány